03/10/2020

Μητροπολίτης Βεροίας: «Γιατί έγινε διάκονος του Θεού ο Αρεοπαγίτης Διονύσιος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Σήμερα, Σάββατο 3 Οκτωβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου επί τη εορτή του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, προστάτου των Νομικών.

Παρέστησαν εκπρόσωποι του Δικηγορικού Συλλόγου Βεροίας, Δικαστικοί και άλλοι επίσημοι, ενώ ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του για τον Άγιο Διονύσιο τόνισε:

«Ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τήν οἰκουμένην ἐν δικαιο-σύνῃ».

«Στον Άρειο Πάγο οδηγεί τον πρω-τοκορυφαίο απόστολο Παύλο *, ο οποίος καταδιωκόμενος από τους Εβραίους της Βεροίας και της Θεσσαλονίκης καταφεύγει στην Αθήνα,* ***η περιέργεια των Αθηναί-ων****.*

Όσοι τον άκουσαν να συζητά στην αγορά της πόλεως ήθελαν να τον ακούσουν να τους αναπτύσσει διεξοδικώτερα την νέα διδασκα-λία που κόμιζε στην πόλη τους, γιατί, όπως επιτυχημένα σχολιά-ζει ο ιερός συγγραφέας των Πρά-ξεων των Αποστόλων και συνέκ-δημος του αποστόλου Παύλου, ο ευαγγελιστής Λουκάς, για τίποτε άλλο δεν είχαν περισσότερο χρόνο οι Αθηναίοι από το να συζητούν και να ακούν νέες απόψεις.

Δεν ήταν όμως στην πραγματικό-τητα η περιέργεια των Αθηναίων που έφερε τον μεγάλο απόστολο στο πιο επίσημο βήμα του αρχαίου κόσμου, στον Άρειο Πάγο. Ήταν η Πρόνοια του Θεού που τον κατηύ-θυνε εκεί για να ακουσθεί από τον τόπο του πιο φημισμένου δικαστη-ρίου της αρχαιότητος το μήνυ-μα της θείας δικαιοσύνης.

Ήταν η Πρόνοια του Θεού που οδήγησε τον απόστολό του να κη-ρύ-ξει το μήνυμα της ειρήνης του Θεού από τον λόφο που έφερε, κατά την παράδοση, το όνομα του θεού του πολέμου, του Άρη.

Για τον απόστολο Παύλο που κη-ρύττει ενώπιον των Αθηναίων το ευαγγέλιο του Χριστού και αποκα-λύπτει το Θεανθρώπινο πρόσωπο του Υιού και Λόγου του Θεού, ο οποίος ήρθε στην γη για να μας γνωρίσει τον αληθινό Θεό και να μας καταστήσει τέκνα του και κληρονόμους της βασιλείας του, ο Θεός είναι Θεός του ελέους, είναι Θεός που συγχωρεί τους ανθρώ-πους για όσα έπραξαν στον καιρό που δεν τον γνώριζαν, και τους καλεί τώρα να μετανοήσουν, να αλλάξουν νου και νοοτροπία και να ακολουθήσουν την οδό την οποία Εκείνος χαράσσει με τον νόμο

του, την οδό της δικαιο-σύνης, σύμφωνα με την οποία θα κρίνει τον κόσμο κατά την ημέρα, την οποία όρισε ο ίδιος ως ημέρα κρίσεως του κόσμου.

Ο Θεός τον οποίο επιχειρεί να γνωρίσει με το κήρυγμά του ο πρω-τοκορυφαίος απόστολος στους Αθηναίους είναι Θεός της αγάπης και της συγχωρήσεως, αλλά η αγάπη και η συγχώρηση πρέπει να έχουν όρια, ώστε να μην καταλήγουν στην αδικία.

Γι᾽ αυτό και ο Θεός της αγάπης είναι συγχρόνως και Θεός της δικαιοσύνης που γνωρίζει και να ανέχεται, να υπομένει και να συγ-χωρεί, αλλά δεν μπορεί να αδια-φορεί για το δίκαιο και τη δικαι-ο-σύνη. Δεν μπορεί να ανέχεται την καταπάτηση του δικαίου και την εμμονή σ᾽ αυτήν, γιατί αποτελεί αποδοχή της αδικίας και του αδί-κου.

Γι᾽ αυτό και ενώ σέβεται την ελευθερία του ατόμου, την οποία ο ίδιος ως Δημιουργός χάρισε στον άνθρωπο, θέτει νόμο και όρια προς διασφάλιση του δικαίου, και σύμ-φωνα με αυτά θα κρίνει τους ανθρώ-πους κατά την ημέρα «εν η μέλλει κρίνειν την οικουμένην εν δικαιοσύνη».

Ο όρος αυτός, με τον οποίο περι-γράφει τον τρόπο της μελλούσης κρίσεως των ανθρώπων από τον Χριστό ο απόστολος Παύλος, απο-δεικνύει και το μεγαλείο της δικαι-οσύνης του Θεού, καθώς, αν και Δημιουργός του κόσμου και των ανθρώπων, ο Θεός δεν κρίνει αυθαίρετα, όπως θα μπορούσε, δεν κρίνει προσωποληπτώντας, αλλά κρίνει «εν δικαιοσύνη», δεσμευό-μενος από τους όρους που ο ίδιος έθεσε και αποκαλύπτοντας έτσι το αληθινό νόημα της δικαιοσύνης.

Αυτό υπηρετούσε, προφανώς, και ο Αρεοπαγίτης Διονύσιος ο οποίος άκουσε τον απόστολο Παύλο να μιλά, εκεί όπου και ο ίδιος απέ-νειμε την κατ᾽ άνθρωπον δικαιο-σύ-νη, για τον δικαιοκρίτη «άγνω-στο» Θεό και εντυπωσιάσθηκε και συγκινήθηκε και θέλησε να μάθει περισσότερα γι᾽ Αυτόν.

Γι᾽ αυτό και ενώ οι περισσότεροι αποχώρησαν, όταν ο Παύλος ανα-φέρθηκε στην ανάσταση ως από-δειξη της αληθείας των υποσχέ-σεων του Θεού, εκείνος παρέμεινε και προσεκολλήθη στον Παύλο για να κορέσει τη δίψα της ψυχής του για δικαιοσύνη.

Έτσι οδηγήθηκε στην πίστη του Χριστού και έγινε από υπηρέτης της ανθρωπίνης δικαιοσύνης, κή-ρυ-κας της δικαιοσύνης και οδηγός των ανθρώπων στον Θεό, ο οποίος «δικαιοσύνας ηγάπησε».

Έγινε διάκονος του Θεού, γιατί πίστευσε ότι με την πίστη του στον Χριστό θα μπορούσε να προσεγ-γί-σει περισσότερο την αληθινή και απροκατάληπτη δικαιοσύνη, που υπερβαίνει τα σχήματα του κόσμου, και να βοηθήσει στη διάδοσή

της μεταξύ των ανθρώπων.

Και έγινε πρότυπο δικαστού, για-τί επέλεξε μεταξύ της υποκει-με-νικής ανθρωπίνης δικαιοσύνης, την ακλινή και αιώνια δικαιοσύνη του Θεού, καταλείποντας παρά-δειγ-μα ισχυρό και φωτεινό για όλους τους ομοτέχνους του, όσους έθεσαν στόχο της ζωής τους να υπηρετούν το δίκαιο και να συμ-βάλλουν στην εδραίωσή τους στον κόσμο μας, σε έναν κόσμο στον οποίο συχνά επικρατεί το δίκαιο του ισχυροτέρου και παραγνω-ρί-ζονται τα δικαιώματα των ασθε-νεστέρων, σε έναν κόσμο που πα-ρό-τι αναζητά τη δικαιοσύνη, εύκολα παρασύρεται από την αδι-κία.

Έγινε και είναι ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, ο επιφανής και άγιος συνάδελφος και προστάτης σας, πρότυπο δικαστού που δεν παύει ποτέ να αναζητά το δίκαιο πέρα από το γράμμα του νόμου, το οποίο συχνά αποδεικνύεται άδικο, να αναζητά το πνεύμα της δικαιο-σύνης, που δεν είναι άλλο από το πνεύμα του δικαίου και δικαιο-κρίτου Θεού.

Τιμώντας, λοιπόν, σήμερα τη μνή-μη του προστάτου σας αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, εύχο-μαι από καρδίας το παράδειγμά του να σας εμπνέει, να σας ενι-σχύει και να σας καθοδηγεί στο δύσκολο και ευθυνοφόρο έργο της απονομής της δικαιοσύνης, ώστε να συμβάλλετε και σείς στην επι-κράτηση του δικαίου, που απο-τελεί το θεμέλιο της ειρήνης και της ευημερίας του κόσμου, αυτή την οποία όλοι επιθυμούμε και ευχόμεθα».